

BULETIN LUNAR
“BUNA VESTIRE”

Saint Mary Romanian Orthodox Church
555 S Walnut St., Anaheim, CA, 92802
Phone number: 714-776-1972

Programul serviciilor religioase:

- În fiecare vineri seara de la ora 7 pm— **Slujba Acatistului**
- Sâmbăta seara și în ajunul sărbătorilor de la ora 7 pm— **Vecernie**
- Duminica și în zilele când sunt sărbători de la ora 9.30 am— **Slujba Acatistului**, iar de la ora 10 am— **Sfânta Liturghie**
- **Spovedanie**— în fiecare seară după slujbă
- Pentru evenimente precum nunți sau botezuri se stabilește o întâlnire personală cu Părintele în vederea datelor disponibile și a altor detalii legate de eveniment
- Pentru parastase se sună la numărul parohiei pentru verificarea orelor când sunt stabilite

Evenimente în Iulie

- **Iulie 2 - Sfântul Ioan Maximovici:** La San Francisco, la fel ca în toată viața sa, ierarhul nu avea o reședință episcopală. El s-a instalat într-o chilie mică din orfelinatul Sfântul Tihon de Zadonsk: „O etajeră cu cărți, un mare stativ acoperit cu icoane, o veioză permanent aprinsă, o masă de scris și un fotoliu – iată tot ce se găsea acolo”, precizează un credincios. Părintele Petru Lukianov descrie astfel ziua arhiepiscopului: „Dimineața oficia Utrenia, Ceasurile, apoi Sfânta Liturghie, fie la orfelinatul Sfântul Tihon, fie la catedrală. După slujbă, dacă oficia la

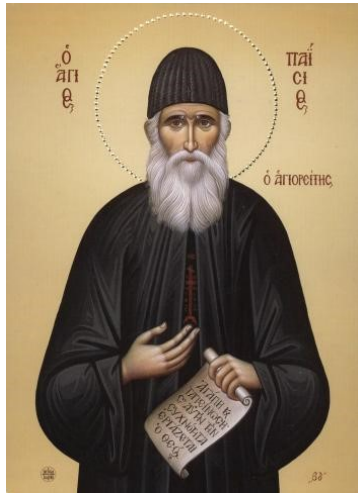
la catedrală, pornea la drum spre vreun spital pentru a-i vizita pe bolnavii ortodocși. La întoarcere, se ocupa de probleme ecleziastice. Totuși, în duminici și sărbători, ierarhul lăsa deoparte aceste probleme și nu redacta nici măcar decretul sale episcopale, în afară de cazul în care era vorba de a da o binecuvântare. Într-o zi,

membrii unei comisii de control al evidențelor contabile au venit la arhiepiscop pentru ca acesta să semneze procesul verbal respectiv. Unul din membrii comisiei a afirmat că au lucrat toată seara, iar ierarhul a întrebat: «Spuneți că ați lucrat toată seara?» Răspunsul a fost afirmativ. «Atunci, v-ați întâlnit pentru asta, în loc să participați la Vecernia de duminică?» Și a refuzat să semneze documentul.

În afară de atribuțiile obișnuite, acesta primea o mulțime de scrisori la care răspundea el însuși. În trei ani și jumătate, a primit mai mult de zece mii de scrisori la San Francisco!” A trăit în asceză, nu mânca decât puțin înainte de miezul nopții. „Pentru a mânca, el folosea întotdeauna o farfurie și o lingură de supă, păstrându-și culionul și rugându-se,” își amintește iarăși părintele Petru. Uneori nici măcar nu își termina masa, dacă era chemat la telefon și dacă discuția se termina după miezul nopții. Căci dacă mânca ceva după această oră nu se putea împărtăși a doua zi. A trecut la cele veșnice pe data de **2 iulie 1966**. Decesul său a survenit în urma unui pelerinaj cu icoana Maicii Domnului din Kursk în orașul Seattle. A fost înmormântat în cripta catedralei din San Francisco și canonizat pe data de **2 iulie 1994**.

- **Iulie 12– Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul:** s-a născut în localitatea Farasa din provincia Capadocia (Asia Mică – Turcia) fiind botezat de Sfântul Arsenie Capadocianul care i-a dat numele său. În luna august a anului 1924, familia sa s-a mutat din Capadocia în nordul-vestul Greciei, în localitatea Konița, unde Arsenie a urmat și școala primară, după care a lucrat ca tâmplar. A fost încorporat în armată. După îndeplinirea serviciului militar, a mers în Sfântul Munte Athos unde s-a

stabilit la Mănăstirea Esfigmenu, însă tunderea sa în monahism se va face la Mănăstirea Filoteu, primind numele de Paisie, la **3 martie 1957**. Între anii 1958 și 1962 a viețuit la Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului” din Stomio, de lângă localitatea copilăriei sale, Konița. Prezența lui aici a fost binefăcătoare pentru întreaga regiune. Starea sănătății sale, agravându-se începând cu anul 1988, l-a obligat în mai multe rânduri să părăsească Sfântul

Munte Athos. La sfârșitul anului 1993 a plecat pentru ultima dată din Sfântul Munte pentru a fi prezent la sărbătoarea Sfântului Arsenie la mănăstirea „Sfântul Ioan Evanghelistul” din Suroti. În timp ce se pregătea să se întoarcă în Sfântul Munte Athos, starea sănătății sale s-a înrăutățit brusc. I s-a descoperit o tumoare canceroasă la intestinul gros și s-a luat hotărârea de către medici de a fi operat pe data de 4 februarie 1994.

Pe 12 iulie 1994, într-o zi de marți, cuviosul și-a dat sufletul în mâinile Domnului. Întreaga lui viață reprezintă un excelent exemplu de trăire ascetică, trezind credință arzătoare și nădejde în Dumnezeu, jertfă de sine și iubire neșarmurită față de aproapele. S-a învrednicit de daruri dumnezeiești și puteri vindecătoare într-o asemenea măsură încât, deși ținea să devină un necunoscut următor al lui Hristos el a ajuns un reazem renumit pentru fiecare suflet îndurerat.

- **Iulie 20– Sfântul Ilie Tesviteanul:** A fost fiul lui Sovac, un preot al Legii Vechi, care locuia în cetatea Tesve, din Galaad (Israel). Sfântul Ilie a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea regelui Ahab. Și-a desfășurat activitatea în regatul Israel din Samaria. Potrivit tradiției, tatăl său a văzut la nașterea lui Ilie, oameni îmbracați în veșminte albe care îl înveleau pe fiul său în haine de foc și îi dădeau să mănânce o flacăra. Preoții templului din Ierusalim au interpretat vedenia astfel: Ilie a fost ales de Dumnezeu pentru slujirea profetica. Vechiul Testament istorisește despre faptele

lui minunate în cărțile numite Regi (III Regi și IV Regi). De aici aflăm ca Sfântul Ilie ajunge la curtea regelui Ahab și îi vestește acestuia că Dumnezeu va pedepsi poporul prin secetă, dacă nu va lepăda credința în zeul Baal. Pentru ca regele, împreună cu poporul lui Israel nesocotesc cele vestite de Ilie, nu va mai ploua timp de trei ani și jumătate. Sfântul Ilie este nevoit să se ascundă de mânia regelui Ahab la pâraul Cherit. Aici va

fi hrănit în chip minunat de corbi, care îi vor aduce dimineața pâine și seara carne. Această hrană era adusă de la Templul din Ierusalim, locul unde se aduceau jertfe

de pâine și de carne. Pâinea unită cu carnea, preînchipuia Euharistia, trupul Domnului. Mai târziu ajunge la văduva din Sarepta Sidonului, unde îl va învia pe fiul acesteia și îi va înmulți făina și uleiul. Din cartea a IV Regi, cap 2, aflăm că prorocul Ilie după ce a lăsat ca urmaș pe Elisei, a fost luat de un car de foc și înălțat la cer, fără a trece prin moarte. Din Sfânta Scriptură aflăm că Ilie și Enoh sunt cei care nu au cunoscut moartea, dar în momentul în care vor veni să pregătească lumea pentru venirea lui Hristos în slavă, se vor lupta cu Antihrist și vor fi omorâți de el. Ei vor fi înviați de Hristos după ce Antihrist va fi nimic.

• **Julie 26— Sfânta Mucenită Paraschevi din Roma:** S-a născut într-un sat din cele ce erau în hotarele Romei celei vechi, din părinți creștini. Aceștia păzeau poruncile Domnului, dar n-aveau copii. Deci se rugau cu dinadinsul lui Dumnezeu ca să le dea copii, iar Ziditorul și Milostivul Dumnezeu, Care face voia celor ce se tem de El, ascultându-le rugăciunea, le-a dăruit pe această fiică, care s-a născut în ziua a șasea a săptămânii, și au numit-o la Sfântul Botez, **Parascheva**, după numele zilei în care se născuse, fiindcă ziua a șasea la greci se numește "**paraschevi**", adică vineri. Iar după ce a fost înțărcată din tânără vârstă, s-a dăruit pe sine Lui Dumnezeu și a fost învățată de maica sa toate tainele credinței creștinești. Deci se îndeletnicea de-a pururea și neconținut cu rugăciunea în biserică și, învățând Sfintele Scripturi, citea totdeauna sfintele cărți. Iar după ce s-au săvârșit părinții ei, a împărțit la săraci toate averile ce-i rămăseseră. Apoi, tunzându-se și îmbrăcându-se în chipul monahicesc, a ieșit, propovăduind numele adevăratului Dumnezeu și al Domnului nostru Iisus Hristos, și a întors pe mulți din elini la cunoștința Lui Dumnezeu. În vremile acelea, împărățind în Roma Antonin, niște iudei au pârât-o către dânsul, zicând: „O femeie oarecare, cu numele Parascheva, propovăduiește pe Iisus, Fiul Mariei, pe care părinții noștri L-au pironit pe cruce". Iar împăratul, auzind acestea, a poruncit

s-o aducă pe ea înaintea lui. Și când a văzut-o, s-a minunat de priceperea și frumusețea ei. Apoi a zis către dânsa: „Dacă te vei pleca mie și vei jertfi zeilor, te vei face moștenitoare a multor

daruri, iar dacă nu te vei pleca, te voi da la cumplete chinuri". Iar Sfânta Parascheva i-a răspuns: „Să nu-mi fie mie a mă lepăda de numele lui Hristos și al Dumnezeului meu, ci să piară zeii care n-au făcut cerul și pământul". Atunci împăratul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să pună pe capul ei un coif de fier, înroșit în foc. Acest lucru făcându-se, ea s-a păzit nevătămată cu dumnezeiasca rouă. Deci,

pentru o minune ca aceasta, mulți au crezut în Hristos în acel ceas. După aceasta, a poruncit să o arunce pe dânsa într-o căldare de aramă plină cu smoală și cu untdelemn înfierbântat. Și făcându-se acest lucru, sfânta se vedea stând în mijlocul căldării răcorindu-se; iar împăratul, văzând-o pe dânsa stând astfel, a zis: „O, Paraschevo, stropește-mă și pe mine cu smoală din căldare, ca să cunosc, dacă smoala și untdelemnul sunt fierbinți cu adevărat". Atunci sfânta, umplându-și mâinile sale cu smoală și untdelemn din căldare, a aruncat-o în obrazul împăratului, care, fiind lovit în luminile ochilor, îndată a orbit și a strigat cu glas mare, zicând: „Miluiește-mă pe mine, roaba adevăratului Dumnezeu, și dă-mi mie lumina ochilor mei; și voi crede în Dumnezeul pe Care Îl propovăduiești tu!" Iar sfânta făcând rugăciune către Dumnezeu, îndată împăratul Antonin a văzut și împreună

cu toți din casa lui au crezut în adevăratul Dumnezeu, botezându-se în numele Preasfintei Treimi. Sfârșește prin tăierea capului, sufletul ei mergând la locașurile cele veșnice

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie—partea I

Dintre toate actele noastre de cult prin care cinștim și preamărim pe Dumnezeu cel mai desăvârșit este **sacrificiul sau jertfa**. **Jertfa** este dăruirea plină de iubire și evlavie a unui obiect în cinstea Lui Dumnezeu. Prin aceasta voim să arătăm că El, ca ziditor a toate, este stăpânul tuturor lucrurilor și că noi, ca făpturi ale Lui, atârnăm întru totul de El. Astfel îi recunoaștem stăpânirea și puterea și mărturisim datoria noastră de recunoștință și de iubire față de El, pentru toate câte ne-a dat. Jertfa este tot atât de veche și răspândită ca religia însăși. Înclinația de a cinsti pe Dumnezeu prin jertfă este sădită chiar în firea omului. Aducerea de jertfă începe chiar cu primii oameni, și anume **cu jertfa lui Cain și Abel**, despre care ne mărturisește prima carte a Sfintei Scripturi: "Dar după un timp, Cain a adus jertfa Lui Dumnezeu din roadele pământului. Și a adus și Abel din cele întâi născute ale oilor sale și din grăsimea lor" (Fac. 4, 3-4). Și noi, **creștinii**, aducem jertfa Lui Dumnezeu, prin **Sfânta Euharistie**, adică însuși Sfântul Trup și Sânge al Domnului, în cadrul **Sfintei Liturghii**. Mântuitorul însuși a întemeiat Sfânta Liturghie în ajunul morții Sale pe cruce, adică Joi seara, la Cina cea de Taină. Serbând atunci Paștele, împreună cu ucenicii Săi, "Iisus luând pâinea și binecuvântând a frânt și a dat ucenicilor Săi, zicând: "Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu". Luând apoi paharul și mulțumind, le-a dat lor zicând: "Beți dintru acesta toți: acesta este Sângele Meu al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor" (Matei 26, 26-28; Marcu 14, 22-24; Luca 22, 19-20; I Cor. 11, 23-25).).

În locul jertfelor Legii Vechi, pecetluite cu sânge de țapi și viței, (vezi les. 24, 18) Mântuitorul întemeiază o **Lege nouă**, sau un legământ nou între Dumnezeu și oameni, pecetluindu-l cu însuși Trupul și Sângele Său pe Golgota. Mântuitorul le dădea Sfinților Săi Apostoli, la Cină, sub forma nesângeroasă a pâinii și vinului, această jertfă pe care trebuiau să o aducă de atunci înainte Ucenicii Săi, după porunca Sa: "**Aceasta să faceți întru pomenirea Mea!**" (Luca 22, 19 și I Cor. 11, 24 și 25). Prin aceste cuvinte El rânduieste pe Apostolii Săi drept arhieriei sau preoți slujitori ai jertfei celei noi, întemeiată atunci de El. Urmând porunca Domnului și învățătorului lor iubit, Sfinții Apostoli și mai apoi ucenicii lor săvârșeau zilnic **Jertfa Mântuitorului** spre neîntrerupta aducere aminte de El. Ei făceau întocmai ca Domnul, Care, la Cina, înainte de a frânge și a împărți pâinea, a binecuvântat, iar când le-a întins paharul, a mulțumit (Lui Dumnezeu-Tatăl) (Matei 26, 27; Marcu 14, 22-23; Luca 22, 17-18 și I Cor. 11, 23 s.u.). Adunându-se deci pentru rugăciune, Sfinții Apostoli și ucenicii lor mulțumeau și se rugau îndelung ca Domnul să prefacă pâinea și vinul de pe masa lor în însuși Sfântul Saă Trup și Sfântul Său Sânge, cu care apoi se împărtășeau. **(continuare în buletinul viitor)**

De reamintit

- Masa lunară va fi pe data de 16 Iulie
- Aducem aminte că mesele lunare nu sunt mese caritabile, ci sunt mese de susținere și suport financiar a Parohiei noastre.
- Vă îndemnăm, mergând în vacanță, oriunde v-ați afla, siliți-vă să fiți în biserică la Sfânta Liturghie, măcar o oră sau jumătate de oră. Când plecați de la parohie, cel mai important este să vă lăsați pomelnic pentru fiecare duminică în care lipșiți.